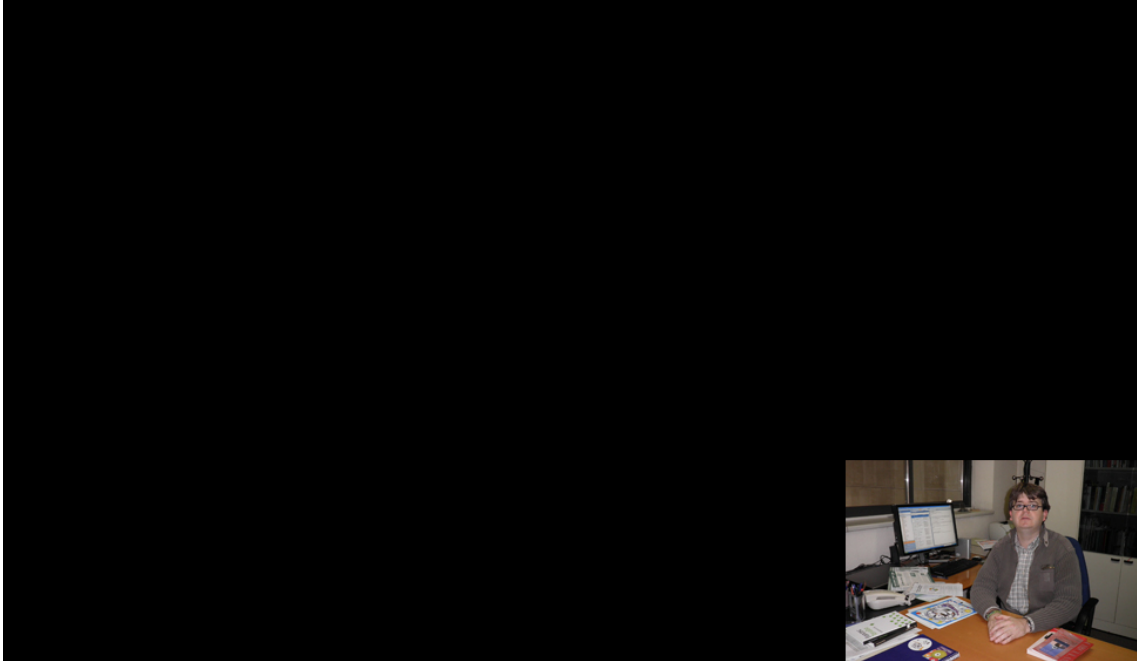

Ramon Rubies: “Per a nosaltres és una preocupació conèixer els problemes reals dels joves”

Dg, 9/05/2010 per Catalunya Religió

Conèixer la congregació dels maristes, amb Ramon Rubies

Ramon Rubies és germà marista. Va néixer a Balaguer (La Noguera) l'any 1973. L'any 1992 va fer la Primera Professió com a germà marista i a l'any 1999 va fer la Professió Perpètua. Com a germà marista ha estat en diferents comunitats. Va començar a les Avellanes (Lleida). Després a Alcalà de Henares (Madrid) on va estudiar el COU i els dos primers anys de biologia. Va acabar la llicenciatura a la Universitat Autònoma de Barcelona, mentre vivia a la comunitat de Rubí. Després va passar a viure a la comunitat de Sants amb els germans joves i va col·laborar amb l'Escola Sants Les Corts com a tutor de secundària. Al cap d'un temps va anar a la comunitat de Bonavista (Tarragona). Va dedicar dos anys i mig a estudiar la Llicenciatura de Teologia (especialitat Pastoral Juvenil) per la Universitat Salesiana de Roma. En acabar va viure uns mesos a la comunitat de Sabadell i des de fa quatre anys està a l'equip de pastoral del Servei d'Obres Maristes de Catalunya.

“Per a nosaltres és una preocupació conèixer els problemes reals dels joves i donar-los hi una resposta evangèlica”

Els [germans maristes](#), com la resta de congregacions, va néixer davant d'una necessitat concreta: la manca d'escoles i mestres en els pobles rurals francesos, i la gran ignorància que existia. El germà Rubies explica que des de la seva creació, els maristes sempre s'han dedicat a l'educació, l'escoltisme i la pastoral juvenil. Però les necessitats van canviant amb el temps, i encara que els maristes es mantinguin en l'aspecte de l'educació, van obrint nous horitzons. Actualment,

també s'ocupen de temes més socials i és per aquest motiu que tenen centres oberts i pisos assistits en diferents ciutats del territori català. Un total de set centres socials i nou escoles. Davant la necessitat social, el que els maristes volen és centrar-se en els joves i infants més desatesos, en altres àmbits a banda de l'escolar.

Al món, hi ha quatre mil maristes amb presència a 78 països, especialment a l'Amèrica Llatina. Avui dia, però, per la situació globalitzadora i l'emergència d'alguns països, els germans maristes s'estan fent cada cop més presents en el continent africà i a l'Àsia. El germà Rubies explica que "la nostra missió és educadora allà on anem. El que volem és formar bons cristians i bons ciutadans". Es consideren una congregació moderna. Afirment que van ser fundats per fer, per la missió. "Vivim en funció de la missió: evangelitzar mitjançant l'educació", assegura convençut Ramon Rubies.

Als maristes se'ls anomena germans, perquè una característica singular d'aquesta congregació és que els seus membres no estan ordenats i per tant no poden "celebrar la missa". Més enllà d'aquest fet, Rubies defineix el concepte de germans com "aquell que té un estil de vida familiar, senzill... És el nostre tarannà, som gent de casa".

Presència laica

Un altre dels trets principals d'aquesta congregació és que compten molt amb la presència de laics. "Treballem amb molts laics que se senten cridats a viure el carisma de Marcel·lí Champagnat, fundador dels Maristes", diu Rubies. Davant la realitat que la presència marista a Europa s'està envellint, hi ha alguns aspectes que donen esperança com l'existència de laics que prenen el relleu i el fet de poder adaptar les estructures de la missió marista al fet que no tots siguin germans. El germà Rubies creu profundament que "ens hem d'adaptar als signes dels temps, sinó, tot quedarà carrincló. La història pesa sobre nosaltres, però ens hem d'adaptar a la nova realitat. Dins l'Església hi ha tendències que acaben fent mal".

La visió de l'Església

Els Maristes tenen a Roma la casa general i [Emili Turú](#), n'és el superior. Ell és qui està en contacte amb la Santa Seu. Segons Rubies, "la jerarquia eclesial està allunyada dels joves i els joves de l'Església. És com un divorci." A més a més, creu, que els mitjans de comunicació ho posen difícil perquè els joves entenguin l'Església. "Els joves busquen el sentit de la vida, busquen paraules que els puguin omplir i és una llàstima perquè l'Església queda mediatitzada i allunyada". Aquest fet preocupa a Rubies perquè creu sincerament que l'Evangelí pot donar resposta als dubtes dels joves i els mitjans els allunyen de l'Església. "Per a nosaltres és una preocupació conèixer els problemes reals dels joves i donar-los hi una resposta evangèlica".

Les escoles maristes

El treball en xarxa de l'Escola Cristiana a Catalunya és important i funciona bé. No obstant, però, cada congregació té unes especificitats que la caracteritzen. Per exemple, els principals matisos dels maristes són en primer lloc, prioritat pels més desatesos dins l'escola. "No ens fa mandra que puguin entrar immigrants i atendre'ls com cal", assegura Rubies. D'altra banda, treballen molt profundament la familiaritat entre alumnes i professors, ja que és molt important pels maristes, fer de l'escola un projecte de tots. Finalment, i molt relacionat amb aquest últim aspecte, es troba el fet de potenciar les relacions entre alumnes i professors.

Els maristes viuen en comunitat. "Ens organitzem al servei de la missió: escola, obra social... Hi ha un superior que ens administra", explica el germà Rubies. Habitualment, en la comunitat on viu el Ramon, composta per cinc germans, es troben al matí per fer una pregària i també s'intenten trobar als àpats. Al vespre, tornen a reunir-se per pregar. "La nostra missió ens obliga a estar moltes hores fora de casa i per això a la meua comunitat hi ha una persona que ens fa la compra i ens cuina", explica el Ramon. A nivell econòmic, tot el que guanyen els membres de cada comunitat va a un mateix sac i fan un vot de pobresa.

L'experiència del germà Rubies

La relació amb els maristes li ve de molt petit. El Ramon és nascut a Balaguer i allà es troba el que ell anomena la casa mare dels maristes. "Jo anava a una escola pública i allà hi havia un vincle important amb els maristes. El jovent marista feia moltes activitats a Balaguer i els meus pares també hi estaven molt relacionats". Així doncs, a la família del Ramon no els va sorprendre gaire aquesta decisió perquè d'alguna manera hi va participar. "Em van proposar estudiar el BUP en el seminari marista de Les Avellanes. Als 17 anys vaig decidir fer el noviciat i als 19 vaig fer els vots". El germà Rubies ho va tenir molt clar des de molt jove i continua convençut d'aquesta decisió personal i professional.